

[Finansministeren.]

ministerne herinde er Tilhængere af smaa demokratiske Fremskridt i det bestaaende Samfund! Større er deres revolutionære Tilbøjeligheder altsaa ikke.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der protesterede, da jeg talte første Gang om, at han skulde have stemt mod direkte Skatter, erkendte det nu selv. (*Aksel Larsen*: Det gjorde jeg ikke, jeg spurgte hvornaar og fik intet Svar). Nej, men det ærede Medlem ved jo, hvornaar det var, han stemte imod. Det var den 8. Maj dette Aar, det ærede Medlem stod op og sagde, at vort Parti, altsaa Kommunisterne, vilde stemme mod den direkte Indkomstbeskatning. Saa siger det ærede Medlem her i Dag: Ja, det er fordi Skalaen ikke er tilstrækkelig stærkt stigende, den rammer ogsaa de mindre Indtægter. Ja, der er dog alligevel en Stigning fra 0,4 til op mod 20 pCt., altsaa en ret stærk Beskatning. Men det gik det ærede Medlem imod.

Der er altsaa kun een Maade, hvorpaa det ærede Medlem vil være med til en direkte Beskatning, og det er ved Rentebeskatning og en Formuebeskatning af den Art, der er foreslaaet her. Men naar det saa ikke er muligt at gennemføre denne Beskatning, og det ærede Medlem ikke vil være med hverken til en direkte eller indirekte Beskatning, saa spørger jeg det ærede Medlem: hvor mener han at kunne faa Pengene fra til Reformen, naar det vil vise sig, at det er umuligt at gennemføre det Forslag, som her er forelagt.

Jeg har kun een Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der gerne vilde have, at jeg skulde give ham en Undskyldning. Ja, hvis der var Grund til at give det ærede Medlem en Undskyldning, saa skulde jeg ikke holde mig tilbage. Hvis jeg havde begaaet en Uret mod det ærede Medlem, saa skulde jeg, hvis jeg blev klar derover, villig erkende det og give det ærede Medlem en Undskyldning, men jeg kan ikke se, der er den fjerneste Grund dertil. Selv om Forholdet nu ikke er saa intimt som i hine Dage, nytter det ikke ærede Medlemmer, at de vil ryste det da bestaaende gode Venskab af sig. Man kommer ikke udenom det. At man nu fortryder det, er en Sag for sig, men det kan ikke ændre hverken min Stilling eller mine Udtalelser.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg tror, sjældent den højtærede Finansminister eller noget

Medlem af Tinget i en saa kort Tale har sagt saa mange urigtige Ting, som det lykkedes for den højtærede Finansminister at sige. Den højtærede Finansminister sagde f. Eks., at Socialdemokraterne arbejdede for deres Formueskatteforslag af 1924. Der var nu Maade med det, for da de Radikale ikke vilde være med til Formueskatteforslaget af 1924, fremsat i Maj, eller hvornaar det var, saa droppede de det jo meget hurtigt. Og nu spørger jeg: Vil den højtærede Finansminister være med her?

Saa talte den højtærede Finansminister om, at Forholdet mellem Kommunisterne og mit Parti var intimt — det gode Venskab. Naar den højtærede Finansminister bruger den Slags Vendinger, saa maa deri naturligvis ligge, at vi har plejet Raad, at man har samtalet om, hvordan det og det skulde foretages — et intimt Venskab, et godt Venskab —, og derfor gentager jeg til den højtærede Finansminister mit Spørgsmaal: Vil den højtærede Minister ikke komme med Beviserne herfor? Han fører jo en fuldkommen uredelig Tale.

Finansministeren (H. P. Hansen): Hvis det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der jo plejer at være til Stede her, ogsaa var til Stede, da de første Forhandlinger under kommunistisk Deltagelse fandt Sted, og hvis han havde været opmærksom ved den Lejlighed, vilde han sikkert nu kunne erindre, at hver Gang en af de ærede kommunistiske Talere havde været heroppe og havde leveret et stærkt Angreb paa Socialdemokraterne, flokkedes en Del af de konservative Medlemmer om den paagældende Taler og gav ham adskillige gode Raad om, hvorledes han skulde klare sig i Debatten. Se, naar det er Tilfældet, nytter det jo ikke, at det ærede Medlem vil søge at ryste det da bestaaende Venskab af sig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Aksel Larsen): Det er hermed fastslaaet, at der ingen Grænser er for, hvad der kan fremsættes af vitterligt urigtige Beskyldninger fra denne Talerstol af Regeringens Medlemmer. Hverken det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen eller jeg har nogen Sinds faaet noget som helst Raad af noget som helst konservativt Medlem af dette Ting. Det er noget, Finansministeren fremsætter som en Paastand. Han ved selv, at den er urigtig, og han kan selvfølgelig heller ikke bevise den. (Afbrydelse). Det er de Herrer selv, der har placeret os ovre i det Hjørne, og nu forsøger de at bruge som Argument, at vi sidder paa dette Sted. (Afbrydelse: I har